

Posudek na bakalářskou práci Hany Neradové

Téma: *Vztah mezi člověkem a Bohem v teologii K. Rahnera, J. Moltmanna a V. Losského*

Studijní obor: Teologie křesťanských tradic

Bakalářská práce Hany Neradové obsahuje 42 stran včetně bibliografických údajů. Práce je rozdělena do tří hlavních částí zabývajících se vždy jedním z vybraných teologů: Losským, Rahnerem a Moltmannem. Předchází jim krátké historické uvedení moderní teologie jako společného východiska pro všechny tři autory. V závěru pak autorka těží ze svého bádání a snaží se o srovnání všech tří teologů, vymezení jejich pozic a hledání inspirace pro dnešní teologii, vzešlé z jejich dialogu.

Co se týče formální stránky práce splňuje všechny nutné parametry má systematicky uspořádanou osnovu, detailně zpracovaný poznámkový aparát a rozčleněnou použitou literaturu.

Obsahově je práce velmi jasně a dobře strukturovaná. Autorka si zvolila tři autory rozdílných křesťanských tradic a u každého z nich hledá jeho teologické vyjádření vztahu mezi člověkem a Bohem. Teologii každého autora představuje zvlášť, včetně stručného životopisu s fotografií. Autorce se podařilo vyhnout se v životopisech výčtu nic neříkajících dat a životopisy se tak stávají součástí teologického vyjádření autorů, zvláště pak ve vztahu člověka (autora) s Bohem. Mírně matoucí je, že pořadí teologů v názvu a v samotné práci se liší.

V samotných stěžejních částech zabývajících se vztahem člověka a Boha mi chybí širší práce s pramennou literaturou, a to i cizojazyčnou. Každá kapitola se vlastně stává interpretací, sice velmi dobrou, ale vždy jen jednoho autorova díla, jmenovitě u Rahnera jsou to *Základy křesťanské víry*, u Losského *Dogmatická teologie* a u Moltmanna *Bůh ve stvoření*. Pro samotné teologické zhodnocení a pro cíl, který si autorka sama vytyčila, by bylo užitečné čerpat i z jejich dalších děl a rozšířit tak jejich teologické pohledy, které nejsou, stejně jako jejich životy, konstantní jednotkou.

Získané poznatky z předchozích kapitol jsou jí východiskem pro komparativní závěrečnou kapitolu, ve které autorka toliko nehledá protikladné postoje, které, jak sama předesílá, vlastně neobjevila, ale spíše, a to i navzdory jiným pramenům jednotlivých autorů, hledá rysy společné. Dle mého názoru by v samotném závěru ještě více mohla autorka zhodnotit shromážděný materiál, popsat meze jednotlivých autorů, neobávat se střetů jejich postojů a

také ve větší míře odpovědět na otázku, kterou si sama předsevzala, a to „v čem jejich vzájemný dialog může být inspirativní pro dnešní teologii?“ (str. 1).

Celkově je práce zpracovaná s velkou pečlivostí a vycházející očividně z prožité autorčiny zkušenosti.

Práci doporučuji k obhajobě a návrhem na hodnocení C.

V Praze, dne 12.6. 2007

Kateřina Bauer

Doplňující otázka k obhajobě: V čem myslíte, že dialog Rahnera, Losskeho a Moltmanna může být pro dnešní teologii inspirativní?